

POEMS BY PAVOL JANIK
ПАВАЛ ЯНІК

KOSOVO
КОСАВА

Гётэ
які гарыць
у паперы
моліцца
па-сербску
за чатырыста забітых дзяцей

У каменным воку Шылера
блішчыць сляза ртуці

Гэта плач цыганоў
па сваёй маленькай русалцы
на дне Адрыятычнага мора

Кроў
мае надзвычайны колер
світальнага неба
з якога падае яна
лёгкая і зіхоткая
нібы пырскі майскага дажджу
каб урадлівай была зраненая зямля

(2002)

NEW YORK
НЮ-ЁРК

На гарызантальным люстры
распасцёртага заліва
тырчаць вастрыі вугластага города,
утыкаючыся непасрэдна ў зорнае неба.

У мільгатлівым моры ліхтароў
дзівосна церпяць крушэнне
фліртуючыя вабнасцю лодачкі
на тваіх узбуджаюльных нагах,
якія плывуць у падпалубе
вячэрняга парчовага ўбору.

Неспадзявана мы прападаем без вестак,
як іголки ў лабірынтах станіолю.

Нейкія рэчы мы ўспрымаем асабліва –
даўжэзныя лімузіны,
вылінялых вавёрачак у Цэнтраль-парку
і металічнае цела мёртвай Свабоды.

У Нью-Ёрку нарэшце змяркае.

Запальваецца зіхоткая цемра.

Тысячаражковы ліхтар мегаполіса
запісвае штовечара на бліскучай паверхні вады
Эйнштэйнаву згадку пра хуткасць святла.

А яшчэ да гэтага змрок залівае
срэбранае палатно нью-ёркскага неба
гекталітрамі галівудскай крыві.

Куды кіруе імперыя з мармуру і шкла?
Куды нацэлены ракеты гонкіх небадзёраў?

Бог купляе сабе хот-дог
на дне шасцідзесяціпавярховай вуліцы.

Бог – негр,
і любіць шэры колер бетону.

Нарадзіўся сын самого себя
у картоннай каробачцы
найноўшай мадэлі раба.

(2002)

**PREMATURELY
ЗАЎЧАСНА**

Як быццам бы апоўдні,
дакладна ў адпаведнасці з раскладам руху цягнікоў,
я страціў памяць.

Ты так пранізліва і недвухсэнсоўна адыходзіш.

На апусцелай прасторы бушуе зіма,
нібыта невялікі землятрус.

Гэта пад зямлёю выбухваюць пахі,
пакуль ты нацягваеш усё танчэйшую струну.

Калі яна парветца,
у гэтым краі ўспыхне вясна.

(1984)

**ANGELS OF DRAUGHT
ЦЯГЛАВЫЕ АНЁЛЫ**

І ў канцы будзе слова
і ў каго будзе,
у таго будзе апошняе.

А пакуль што вецер
будзе разносіць заразныя весткі
пра абсалютныя душы,
вольныя ад зместу,
алкаголю, паветра, зямлі
і іншых нечыстотаў.

Жанчыны – гэтыя цяглавыя анёлы,
створаныя з агню і вады, -
будуць у далейшым цярпліва зносіць
ціск паветра,
рэдукаванага на ўзровень мужчын.

І ў рэшце рэшт
будзе пачатак.

(1991)

Translated into Belarusian by Ivan Charota
Іван Чарота